

[Indenrigsministeren.]

være meget ønskeligt at faa i den strenge Orden, men som jo i mange Tilfælde, selv hvor Grunden i øvrigt er byggemoden, kan lægge Vanskeligheder i Vejen, uden at man tør paastaa, at det af sanitære eller andre Grunde vilde være uforvarligt at bebygge de paagældende Arealer.

Jeg nærer den bestemte Opfattelse, at Gennemførelsen af en saadan Lovgivning vil være værdifuld i den kommende Tid til Fremme og til hurtigere Gennemførelse af Byggeriet, og jeg tillader mig derfor at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie. Det har faaet Tilslutning af et meget stort Flertal i det høje Folketing, og jeg haaber ogsaa paa meget hurtig Gennemførelse i dette høje Ting, saaledes at Lovens Virkninger kunde give sig til Kende allerede i den kommende Byggesæson.

Johannes Jensen: Det foreliggende Lovforslag gaar, som den højtærede Minister nu har oplyst, bl. a. ud paa, at der kan gives Skattelempelser for Beboelsesejendomme, der er opført efter 1916, eller som maatte blive opført i Tiden indtil 1943. For saa vidt man maaske fra enkelte Sider vilde indvende noget imod, at medens man tidligere kun har været inde paa at aabne Adgang til at give saadanne Skattelettelser for en 10-aarig Periode, foreslaas det nu at gaa til en 15-aarig Periode, vil jeg gerne overfor Betænkkeligheder i saa Henseende fremhæve, at Lovforslaget jo kun gaar ud paa at give Kommunerne Ret til at gaa til de 15 Aar, og det maa saa være overladt de enkelte Kommunalbestyrelser, om de vil gaa til Maksimum. Forholdet vil rimeligvis stille sig saaledes, at adskillige Kommuner overhovedet ikke vil mene det nødvendigt at tilstaa Skattelempelser, og selv de Kommuner, som indrømmer dem, behøver jo ikke at gaa til de fulde 15 Aar.

Vi maa imidlertid være ganske klar over, at naar man indskrænker Antallet af de Ejendomme, der skal udrede fuld kommunal Beskatning, bebyrder man de gamle Ejendomme, i alt Fald i de Kommuner, hvor man gaar til Maksimalbeskatning paa Ejendomsbeskatningens Omraade, og i den Forbindelse vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at de mange Planer, der i Aarenes Løb har været fremme om en Særbeskatning paa de ældre Ejendomme, formentlig efterhaanden, som Tiden gaar, mister deres Berettigelse — vi kan maaske

allerede i dette Øjeblik betragte saadanne Planer som skrinlagte.

Det vilde sikkert være ønskeligt, om vi her i Landet kunde opretholde den høje Boligstandard, vi har; men om vi kan det, er et Spørgsmaal. Vi kan ikke lukke Øjnene for, at Byggepriserne endnu ikke staar i noget passende Forhold til Pristallet, og jeg hilser derfor med Glæde, at der i Forslaget er aabnet Adgang til at give Dispensationer fra Byggelovgivningens konstruktive Bestemmelser.

Jeg kan paa mit Partis Vegne under de foreliggende Forhold anbefale Lovforslaget, som naturligvis, hvis det skal være til nogen Nytte for Sommerbyggeriet, maa gennemføres i denne Samling.

C. F. Sørensen: Det Forslag, som vi her behandler, Forslag til Lov vedrørende Boligbyggeri, indeholder 4 Kapitler: Kapitel I: Skattelempelser, Kapitel II: Stempel- og Gebyrbegunstigelser, Kapitel III: Byggedispensationer og Kapitel IV: Ikrafttrædelsesbestemmelser. Jeg hilser dette Forslag med stor Glæde. Det kommer sent, meget sent. Dermed mener jeg ikke alene sent paa Rigsdagssamlingen, men paa et sent Tidspunkt i det hele taget. Loven af 31. Marts 1926 om Støtte til Boligbyggeri bortfaldt som bekendt den 1. Oktober 1927, og hvis det Forslag, som det høje Ting nu behandler, var fremkommet straks derefter, tror jeg, det vilde have bidraget meget til at stimulere det Byggeri, som den højtærede Indenrigsminister nu saa velvilligt talte om burde stimuleres. Vinteren kunde have været brugt til Planlæggeser; og Igangsettelse vilde allerede have været mulig for en hel Del Byggeforetagender i det tilstundende Foraar. Men skønt Forslaget altsaa er kommet sent, er det ikke kommet *for* sent. Jeg anerkender den gode Villie, Indenrigsministeren har haft ved Fremsættelsen af dette Forslag. Jeg har jo paa mit Partis Vegne adskillige Gange ved Behandlingen af lignende Spørgsmaal været meget haard i min Kritik og i min Bedømmelse af den højtærede Indenrigsminister og af Regeringens Handlinger. Naar Indenrigsministeren nu møder med et saadant Forslag, der, selv om det ikke er saa vidtgaende, som mit Parti ønsker, dog, som Ministeren ogsaa hævdede, er af den allerstørste Betydning for Byggeriet, synes jeg, vi skylder Ministeren en Tak.

Lovforslaget gaar for det første ud paa at bemyndige Indenrigsministeren til at tillade Kommunerne at give Skattelem-